

крие въ чистотата? — Тя е първото стъпало отъ лѣствицата на Вѣчния Животъ. Като се качите на второто стъпало, пакъ ще прочетете „чистота“. Тя е обширенъ, неизчерпаемъ свѣтъ. Самата дума „чистота“ не е силна дума, но ние си служимъ съ нея по нѣмане друга по-силна, която да я замѣсти. Така постъпва и всѣки добъръ момъкъ отъ село, когато иска да се жени. Той търси, избира най-добрата, най-красивата мома и като не намѣри, каквато иска, взима най-добрата, която има въ това село. Питатъ го: защо взе тази мома? — Нѣмаше ли по-добра, по-хубава отъ нея? — Тази е най-добрата отъ всички. По нѣмане на такава, каквато желаете, взехъ тази. И отъ нея съмъ доволенъ. И ние сега по необходимостъ си служимъ съ тази проста, скромна дума „чистота“, за да изразимъ единъ красивъ, величественъ свѣтъ. Думата „чистота“ на земята не е много красива, не е силна дума. Тя не е царска дъщеря. Баща ѝ не е богатъ, но е почтенъ човекъ; майка ѝ сжщо не е богата жена, но трудолюбива. Значи, чистотата е родена законно, отъ добри родители.

За да се осъществи идеята за чистотата, трѣбва да ѝ се дадатъ благоприятни условия. Сега тя е въ положението на малко сѣменце, което трѣбва да се посади въ почвата, за да се развие. Нека нѣколко души взематъ отъ това сѣменце и се групиратъ по двама, трима, петима или десетина и работятъ върху идеята за чистотата. Само по този начинъ свѣтътъ може да се реформира. Мнозина подържатъ